

som helst, inden det, der alt er vedtaget, er fuldført. Med Hensyn til Statsbaneanlægene staa der udtrykkelig, at de ikke komme til Udførelse, før de alt besluttede Statsbaneanlæg ere udførte, og med Hensyn til de private Anlæg gaa de jo ogsaa bag efter Baneanlægene af 1894. Dermed skal jeg slutte i det Haab, at Forslaget her, som tager Sigte paa at yde noget alvorligt og godt til denne Egn af Jylland, der hidtil har staaet tilbage, og som ikke vil fordelte nogen, maa møde den Velvilje, som det efter Forslagsstillernes Mening fortjener her i Rigsdagen og hos den højtærede Minister.

**Sloth:** Jeg havde næppe tænkt, at jeg skulde have Ordet, før de forskellige Forslagsstillere havde talt, og navnlig havde jeg tænkt mig, at det Forslag, der angaar Statsbanen fra Viborg til Herning, vilde den virkelige Ordfører, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) have taget Ordet for og have motiveret udførligere, end den ærede Taler, der nu talte, gjorde. Det har min Sympati, at de ærede Forslagsstillere have Øjet aabent for at afhjælpe de Mangler, der øjensynlig ere i Jærnbaneforholdene i Jyllands Indre. Om selve Forslagene, der ere forelagte, derimod ere de absolut rigtige, er et andet Spørgsmaal, men det vil jo klare sig efterhaanden, maaske allerede under Diskussionen og ellers senere under Behandlingen i Udvalg. Spørger man om, hvilket Princip der ligger til Grund for Udarbejdelsen af alle disse Forslag, saa maa jeg for mit Vedkommende erkende, at jeg har Vanskelighed ved at finde den røde Traad i det Princip, der ligger til Grund for de forskellige Forslag, om der da overhovedet er noget Princip deri. Det eneste Princip, som jeg kan finde i Forslaget, er, at hvis man vedtager Forslaget, som det foreligger, vil man dermed slaa Tanken om en midtjydsk Længdebane ihjel, og det forekommer mig noget underligt, da denne jo egentlig har været Befolkningens Tanke om en fremtidig Ordning af Jærnbanespørgsmaalene der i over en Menneskealder, og det forekommer mig saa meget mere underligt, som det jo ogsaa var Jærnbaneudvalgets Tanke her i Folketinget i Slutningen af Halvfjerdserne, og det var den højtærede daværende Ministers Tanke. I Stedet for at samle Trafikken ned midt gennem Jylland til vore Udførselssteder Tyskland og Eshjærg, ser det ud til, at man vil foreslaa smaa Stikbaner ud til Siderne og maaske en Bane, der fører tværs over

efter Kjøbenhavn til over Fredericia. Det er altsaa et Princip, der staaer i fuldstændig Modstrid med det Standpunkt, der ellers, som jeg sagde, har været fremherskende i Jylland omtrent i en Menneskealder. Jeg beklager for øvrigt, at Forslagsstillerne ikke have haft et Kort at kunne levere Medlemmerne til denne Sags Behandling. Det kan nemlig ikke tænkes, at alle Medlemmerne her i denne Sal ere saa nøje lokaliserede, at de kunne danne sig en Mening om disse forskellige Forhold uden at have et Kort for Øje, og selv et almindeligt Postkort vilde klare Begreberne for mange Medlemmer i den Forhandling, der finder Sted om disse Forhold. Efter min Mening vilde alle sunde og naturlige Betingelser stille i den Retning, at vi faa en midtjydsk Længdebane til en af de sydligste Pladser, det være nu enten Bramminge eller Esbjerg, en Bane, der gik midt mellem det frugtbare Østlands vestlige Side og det fattigere Opland fra den modsatte Side. Det var en Linie, der fra første Færd vilde faa ikke alene en hel Del at bestille, men vilde tillige muliggøre denne Egnns Opkomst, og den vilde være den naturlige Vej for Produkterne Syd paa, hvad enten det nu bliver Tyskland eller Esbjerg, og en saadan Linie vilde tillige slaa den Konkurrence, der aabenbart er mellem Købstæderne fra Siden, navnlig Østkysten, ihjel. Der er ingen, der vil tage Kortet og se de Forslag, der ere forelagte, f. Eks. Forslaget om Banen fra Egtved til Grindsted, og som ser de Baner, der ere anlagte i Forvejen, f. Eks. fra Vejle til Vandel, uden at han vil bemærke, at disse Jærnbanespørgsmaal ere en fuldstændig Bykonkurrence om Oplandet. Som sagt, jeg føler mig nu ikke kaldet til særlig at tage disse Forhold op, jeg har kun villet pege paa, at Principperne, der ligge til Grund for dette Forslag, slaa den gamle Tanke om en Længdebane op gennem Jylland ihjel, og dette beklager jeg for mit Vedkommende. Det Spørgsmaal, som jeg for øvrigt særlig skal beskæftige mig med, er selvfølgelig det Forslag, der er forelagt om en Statsbane fra Viborg til Herning, idet det er en Selvfølge, at dette Forslag maa ses i Forbindelse med det Jærnbane-forslag, som blev vedtaget ved Loven af 8de Maj 1894 om en Jærnbane fra Rødkærbro til Silkeborg. Det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) sagde, at da Viborg Banegaards Flytning blev vedtagen, var det underforstaaet, at Banen fra Viborg til Herning skulde følge efter. Det forekommer mig noget underligt, at den